

Letra, muéstrame tu ruta

Athina Styliani Michou

Dimensiones

El agua...
Se despeña en las riberas de la mano
Un sonido desvela los peplos
Las olas se hinchán
El espacio se desliza, día... noche
La isla sopla piedras
Un poco aún y los dientes abrirán rieles hacia el nuevo tren
Pues luego la primavera caerá sobre la luna
Un poco aún. Hasta allí donde sopla el arca del desierto.

Διαστάσεις

Το νερό...
Στην όχθη χεριού κατρακυλάει
Ένας ήχος ξεσκεπάζει τα πέπλα
Το κύμα φουσκώνει
Ο χώρος γλιστράει σε μέρα...νύχτα
Το νησί φυσάει πέτρες
Λίγο ακόμα και τα δόντια θ' ανοίξουν ράγες προς το νέο τρένο
Γιατί μετά άνοιξη θα πέσει στη σελήνη
Λίγο ακομα. Ως εκεί που φυσάει το κουτί ερήμου

El piano

♫—Este piano con sus lunas quebradas

Traspasa el vidrio y trastabilla la puerta

Por la noche deja espasmos

Encierra el eco en la pecera vacía

¿Lo oyes?

♫: —No se escucha porque hasta su silencio se congela

Su relincho ahogado, sus manos

Secos sus labios sin...

♫ —Sí, sin sabor. Y sus ramas sin fruto

las escuchas aullar

Sí, eso lo oyes

Το πιάνο

♫ —Αυτό το πιάνο με τα σπασμένα φεγγάρια του

Διαπερνά το τζάμι και τρικλείζει την πόρτα

Στη νύχτα αφήνει σπασμούς

Κλείνει την ηχώ στο άδειο ενυδρείο

Το ακούς;

♫: -Δεν ακούγεται γιατί ακόμα και η σιωπή του παγώνει

Το υπόκωφο χλιμίντρισμά του, τα χέρια του

Στεγνά τα χείλη του χωρίς...

♫ —Ναί, χωρίς γεύση. Και τα κλαδιά του άκαρπα

τα ακούς να αλιχτάνε

Ναι, αυτό το ακούς

El sol

Por las hojas cruza un caballo
El caballo
Extracto de relincho en la piel, en la mirada
La tregua seduce
El galope se presenta a Orfeo
La lira al galope sana

Ο ήλιος

Στα φύλλα διασχίζει ένα άλογο
Το άλογο
Εκχύλισμα του χλιμιντρίσματος στο δέρμα, στο βλέμμα
Η ανάπαυλα γοητεύει
Ο καλπασμός συστήνεται στον Ορφέα
Η λύρα καλπαθιάζει

NARANJA AMARGA
la mano monda la espera
Murmullo
Crujido hacia el cambio

Νεράτζι
το χέρι ξεφλουδίζει προσμονή
Θρόισμα
Κριτσίνισμα προς αλλαγή

VOLVÍ A LA RAÍZ
Miré la ribera
La piedra en la piedra
La piedra en la cresta
La piedra en el verbo
La piedra verso

*Γύρισα στη ρίζα
Κοίταξα την ακτή
Η πέτρα στην πέτρα
Η πέτρα στη ράχη
Η πέτρα στο ρήμα
Η πέτρα ρίμα*

Camino

El barro amalgama las horas
borra las cáscaras
El color borra la luz
El aroma se va borrando
Un día entero borra voces, sonido
... Soy
Grillar de la hora troncos en báscula
Borra la pausa
Complejión
Soy
Los pasos mueven el mástil, el ancla de multitudes
Voz, la herradura lunar desgaja páginas en minutos
El espacio reúne en las venas un denso espacio
Vestidos el uno al otro
El otro al uno

Περπατώ

Η λάσπη σμίγει την ώρα
Σβήνει τα τσόφλια
Το χρώμα σβήνει το φως
Το άρωμα σβήνει σιγά
Μια μέρα νύχτα σβήνει φωνές, ήχο
...Είμαι
Γρύλισμα ώρας κορμοί σε ζύγι
Σβήνει την πάυση
Κράση
Είμαι
Τα βήματα κουνούν το κατάρτι, την άγκυρα πλήθους
Φωνή, το πέταλο φεγγαριού γυρνάει χαρτί στα λεπτά
Ο χώρος μαζεύει στις φλέβες ένα μεστό χώρο
Ντυμένοι ο ένας τον άλλον
Ο άλλος τον έναν

UNA ARAÑA SE ENROSCA en los hombros del viento blanco

Μία αράχνη τυλίγεται στους ώμους του λευκού αγέρα

RASTREO EL SALÓN CUAL LAGARTIJA... Reclamo tu nombre.
Suena el reloj.
El sueño me borra.
Cuarto verde.
Escríbeme tu nombre.
Tu vocablo quiero ver. Grito tu nombre.
Pero no te conozco.
Dime cómo.
Quepo en el concepto. Letra, muéstrame
tu ruta.
Voz tuya, dame
los sonidos de tu deletrear. ¿Cómo te llamas?
Dime.
Te busco desde siempre.
En el inicio de la causa.
Me diste una escritura. Continúa hablándome. Quiero.
Sigo tu aliento.
¿Quién eres?
Deletreas el amanecer.
El tiempo calla.
El nombrarte
no fue dado.
Anhelo, aún aún y aún,
las sílabas de tu evolución, tu presencia, tu punto
de partida.
El despertador me destierra.
En el comienzo pido
el origen del encuentro,
las inflexiones de tu discurso. Enumero los actos
del día porque quiero hallarte.
Continuo aún...
La oscuridad penetra en
el rocío.
Traslada los momentos.
El verbo regresa.
Vivo al acecho de
tu latitud geográfica.

*Πέρασμα του σαλονιού δια σαύρας... Τ' όνομά σου ζητώ.
Το ρολόι χτυπά.
Το όνειρο με σβήνει.*

Δωμάτιο πράσινο.
Τ' όνομά σου γράψε μου. Θέλω τη λέξη σου να δω.
Σε φωνάζω.
Μα δεν σε ξέρω.
Πές μου το πώς.
Χωράω στο νόημα.
Γράμμα, δείξε μου
τη ρότα σου.
Φωνή σου, δώσε μου
τους ήχους κλήσης σου.
Πώς σε λένε;
Πες μου.
Σ' αναζητώ από την αρχή. Στο ξεκίνημα της αιτίας.
Μου έδωσες μια γραφή. Συνέχισε να μου μιλάς.
Θέλω.
Ακολουθώ την ανάσα σου. Ποιός είσαι;
Συλλαβίζεις την αυγή.
Ο χρόνος σιωπά.
Η ονοματοποίησή σου
δεν δώθηκε.
Επιθυμώ, και συνεχίζω να,
τις συλλαβές της εξέλιξης σου, την παρουσία σου, τον χώρο εκκίνησης σου.
Το ξυπνητήρι με απέκλεισε.
Στο ξεκίνημα καλώ
την απαρχή της συνάντησης,
το άκουσμα της απαγγελίας σου. Απαριθμώ τις πράξεις
της ημέρας μου γιατί θέλω
να σε βρω.
Συνεχίζω να...
Το σκοτάδι μπαίνει
στις στάλες.
Διακτινίζει τις στιγμές.
Ο λόγος επιστρέφει.
Το ζειν στην αναμονή της χαρτογράφησης σου.

Athiná Styliani Michou [Atenas, 1981] estudió filología hispánica en la Facultad de Filosofía y Letras de la Universidad de Málaga. Hizo el Máster Oficial de Estudios Superiores de Lengua Española: Investigación y aplicaciones, en la universidad de Málaga. Forma parte de la consejería de la editorial *Taller Igitur*. Ha publicado los poemarios *San fteró anemu* (*Como el ala del viento*, 2000), *Sinistoses orjistras* (*Componentes de orquesta*, 2014) e *Ipodoria odí* (*Canto hipodérmico*, 2021). Ha traducido del griego al español dos poemarios de la poeta griega Tsoutsi Matsourani: *Cafés kai tsigara* (*Café y cigarros*, 2014) y *Ta 24 grámmata tis alfabitou* (*Las 24 letras del alfabeto griego*, 2015). Asimismo, ha traducido al griego poemas de los poetas: Miguel Ángel Contreras, de la poetisa Carmen Yáñez y del poeta Vicente Valero, Begoña Callejón, Julio Cesar Galán, Juan Carlos Abril, Francisco Cumpián, María Salgado, Manuel Salinas.